

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Dušana Schinzela a soudců JUDr. Pavly Lamichové a JUDr. Jiřího Horáka ve věci péče soudu o

nezletilou: **A. Z.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená opatrovníkem městem Šlapanice

nezletilou: **A. E. Z.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená opatrovníkem městem Šlapanice

děti matky: **A. Z.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Řehákem
sídlem Újezd 409/19, 118 00 Praha

a otce: **M. Z.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským
sídlem Na Hutích 661/9, 160 00 Praha

o úpravě poměrů k nezletilým dětem pro dobu před rozvodem a po rozvodu manželství rodičů,

o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov (dále jen „soud prvního stupně“) ze dne 22. 5. 2019, č. j. Nc 363/2018-356,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I. a VI. **potvrzuje.**

II. Ve výroku II. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** takto:

Otec je povinen, s účinností od 1. 4. 2018 a dále s účinností od právní moci rozsudku o rozvodu manželství rodičů, platit výživné pro nezletilou A. v celkové částce 90 000 Kč měsíčně, přičemž částku 40 000 Kč měsíčně je otec povinen platit k rukám matky vždy do 15. dne příslušného měsíce a částku 50 000 Kč měsíčně je otec povinen platit na účet nezletilé A., vedený u České spořitelny, a.s., pod číslem XXXXX/XXXXX, vždy do 15. dne příslušného měsíce.

III. Ve výroku III. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** takto:

Otec je povinen, s účinností od 1. 4. 2018 do 31. 8. 2019, platit výživné pro nezletilou A. E. v celkové částce 80 000 Kč měsíčně, přičemž částku 30 000 Kč měsíčně je otec povinen platit k rukám matky vždy do 15. dne příslušného měsíce a částku 50 000 Kč měsíčně je otec povinen platit na účet nezletilé A. E., vedený u České spořitelny, a.s., pod číslem XXXXX/XXXXX, vždy do 15. dne příslušného měsíce.

S účinností od 1. 9. 2019 a dále s účinností od právní moci rozsudku o rozvodu manželství rodičů je otec je povinen platit výživné pro nezletilou A. E. v celkové částce 90 000 Kč měsíčně, přičemž částku 40 000 Kč měsíčně je otec povinen platit k rukám matky vždy do 15. dne příslušného měsíce a částku 50 000 Kč měsíčně je otec povinen platit na účet nezletilé A. E., vedený u České spořitelny, a.s., pod číslem XXXXX/XXXXX, vždy do 15. dne příslušného měsíce.

IV. Ve výroku IV. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** takto:

Otec je povinen zaplatit dluh na výživném pro nezletilou A. za dobu od 1. 4. 2018 do 30. 11. 2019 v celkové částce 1 290 250 Kč tak, že částku 290 250 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku a částku 1 000 000 Kč je otec povinen zaplatit na účet nezletilé A. vedený u České spořitelny, a.s., pod číslem XXXXX/XXXXX, do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

V. Ve výroku V. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** takto:

Otec je povinen zaplatit dluh na výživném pro nezletilou A. E. za dobu od 1. 4. 2018 do 30. 11. 2019 v celkové částce 1 257 750 Kč tak, že částku 257 750 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku a částku 1 000 000 Kč je otec povinen zaplatit na účet nezletilé A. E. vedený u České spořitelny, a.s., pod číslem XXXXX/XXXXX, do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

VI. Ve výroku VII. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dagmar Lapčíková

Otec je oprávněn, v době do rozvodu manželství rodičů a v době po rozvodu manželství rodičů, stýkat se s nezletilou A. takto:

- v lichém kalendářním týdnu od úterý 12.30 hod., kdy nezletilou převezme v mateřské škole, do čtvrtka 9.00 hod., kdy nezletilou do mateřské školy předá,
- v sudém kalendářním týdnu od pondělí 12.30 hod., kdy nezletilou převezme v mateřské škole, do úterý 9.00 hod., kdy nezletilou do mateřské školy předá, a dále od pátku 12.30 hod., kdy nezletilou převezme v mateřské škole, do pondělí následujícího lichého týdne 9.00 hod., kdy nezletilou do mateřské školy předá.

Matka je povinna nezletilou A. ke styku s otcem řádně připravit a otci ke styku předat.

Otec je oprávněn, v době do rozvodu manželství rodičů a v době po rozvodu manželství rodičů, stýkat se s nezletilou A. E. takto:

- v lichém kalendářním týdnu v úterý od 12.00 hod. do 19.00 hod. a ve středu od 12.00 hod. do 19.00 hod,
- v sudém kalendářním týdnu v pondělí od 12.00 hod. do 19.00 hod., v pátek od 12.00 hod. do 19.00 hod., v sobotu od 10.00 hod. do 19.00 hod. a v neděli od 10.00 hod. do 19.00 hod.

Matka je povinna nezletilou A. E. ke styku s otcem řádně připravit a otci ke styku předat. Místem přebírání a předávání této nezletilé otcem je bydliště matky.

VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud prvního stupně svěřil nezletilou A. a nezletilou A. E. pro dobu před rozvodem manželství rodičů a pro dobu po rozvodu manželství rodičů do péče matky (výrok I.), otci uložil povinnost, s účinností od 1. 4. 2018 a od právní moci rozsudku o rozvodu manželství rodičů, přispívat na výživu nezletilé A. částkou 90 000 Kč měsíčně, z toho částkou 30 000 Kč měsíčně k rukám matky a částkou 60 000 Kč měsíčně na účet nezletilé A. vedený u České spořitelny, a.s. pod číslem XXXXX/XXXXX (výrok II.), otci uložil povinnost, s účinností od 1. 4. 2018 a od právní moci rozsudku o rozvodu manželství rodičů, přispívat na výživu nezletilé A. E. částkou 90 000 Kč měsíčně, z toho částkou 30 000 Kč měsíčně k rukám matky a částkou 60 000 Kč měsíčně na účet nezletilé A. E. vedený u České spořitelny, a.s. pod číslem XXXXX/XXXXX (výrok III.), otci uložil povinnost zaplatit dluh na výživném pro nezletilou A. za dobu od 1. 4. 2018 do 31. 5. 2019 ve výši 733 500 Kč na účet nezletilé A. vedený u České spořitelny, a.s. pod číslem XXXXX/XXXXX (výrok IV.), otci uložil povinnost zaplatit dluh na výživném pro nezletilou A. E. za dobu od 1. 4. 2018 do 31. 5. 2019 ve výši 852 500 Kč na účet nezletilé A. E. vedený u České spořitelny, a.s. pod číslem XXXXX/XXXXX (výrok V.), matce uložil povinnost vždy do každého 10. dne v kalendářním měsíci předat otci výpisy z účtů nezletilých A. a A. E. vedených u České spořitelny, a.s. (výrok VI.), rozhodl, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilými A. a A. E. v době před rozvodem manželství rodičů a v době po rozvodu manželství rodičů tak, že s nezletilou A. je oprávněn se stýkat každé úterý od 18 hodin do středy 8 hodin, každý čtvrtek od 14 hodin do 18 hodin a každý pátek od 18 hodin do soboty 18 hodin, a Shodu s prvopisem potvrzuje: Dagmar Lapčiková

s nezletilou A. E. je oprávněn se stýkat každý čtvrtek od 14 hodin do 18 hodin a každou sobotu od 8 hodin do 18 hodin, s tím, že otec si obě nezletilé děti převezme a po ukončení styku předá v místě bydliště matky, a matka je povinna nezletilé děti ke styku řádně připravit a otci předat (výrok VII.), a rozhodl též, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok VIII.).

2. Takto soud prvního stupně rozhodl o návrhu otce, doručeném mu dne 1. 10. 2018, jímž se domáhal, aby pro dobu do rozvodu a po rozvodu manželství rodičů byly nezletilé děti svěřeny do střídavé péče obou rodičů, kterým bude stanoveno přiměřené výživné.
3. Soud prvního stupně zejména zjistil, že rodina (rodiče, nezletilé děti A. a A. E. a zletilá K.) společně žila v domě v XXXXX, a to až do září 2016, kdy se otec z rodinné domácnosti odstěhoval. Nezletilá A. navštěvuje mateřskou školu a nezletilá A. E. je v celodenní péči matky, která ji kojí. V průběhu řízení se styk otce s dětmi postupně rozšiřoval a v době vydání rozsudku probíhal tak, že nezletilá A. u otce přespala z úterý na středu, otec měl obě děti ve čtvrtek odpoledne na 2 až 4 hodiny a poté je měl v sobotu nebo v neděli od 9.00 až 10.00 hod. do cca 19.30 hod. Až do března 2018 měla matka přístup k otcově platební kartě a měsíčně z ní na potřeby rodiny čerpala okolo 150 000 Kč. Matka pobírá rodičovský příspěvek ve výši 11 500 Kč měsíčně. Otec má příjem z odměny za výkon funkce jednatele společnosti XXXXX v průměrné měsíční výši 45 017 Kč v roce 2015, 58 279 Kč v roce 2016, 147 767 Kč v roce 2017, 118 365 Kč v roce 2018 a za leden a únor roku 2019 cca 116 000 Kč. Otec byl v minulosti jediným společníkem a jednatelem společnosti XXXXX (nyní s názvem XXXXX). Dne 2. 1. 2008 převedl 80% obchodní podíl ve společnosti XXXXX na společnost sídlící na Kypru XXXXX. Zbývající 20% obchodní podíl ve společnosti XXXXX otec převedl smlouvou ze dne 16. 10. 2012 za částku (v přepočtu) 184 766 660 Kč na společnost XXXXX (nyní s názvem XXXXX se sídlem na Kypru), která je od 30. 10. 2012 až doposud jediným společníkem společnosti XXXXX; otec zůstal jednatelem společnosti XXXXX K tvrzení otce, že není vlastníkem společnosti XXXXX, soud zjistil, že tato společnost má dva společníky, jimiž jsou obchodní společnosti, z nichž jedna sídlí v Panamě (v XXXXX vlastní 99% obchodní podíl) a druhá na Seychelách (vlastní 1% obchodní podíl). Otec užíval mimo jiné automobily Range Rover a Ferrari, k cestování rodina užívala letadlo společnosti XXXXX., jejímž je otec jednatelem; jediným společníkem této společnosti je XXXXX. Letadlo mělo značku XXXXX a nápis XXXXX. Otec byl též do 26. 3. 2019 jediným společníkem obchodní společnosti XXXXX XXXXX sídlící ve Velké Británii, přičemž uvedeného dne převedl svůj obchodní podíl v této společnosti na společnost XXXXX. Časopis Forbes odhaduje hodnotu majetku otce na 3 miliardy Kč a považuje jej za jednoho z nejúspěšnějších Čechů v internetovém obchodu. Jeho celosvětové příjmy se podle soudu prvního stupně přinejmenším letos pohybují v řádech stamilionů Kč. Otec ještě na počátku řízení vlastnil nemovitosti v hodnotě přes 40 milionů Kč, ty však v průběhu řízení převedl na jím založenou nadaci XXXXX se sídlem v Lichtenštejnském knížectví (dále jen „Nadace“).
4. Soud prvního stupně, po právním posouzení věci podle jím citovaných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), dospěl – ve vztahu k otázce svěřeni dětí do péče – k závěru, že nejsou splněny podmínky pro jejich svěřeni do střídavé péče požadované otcem, neboť děti zatím nebyly zvyklé na delší pobyty u něj a nezletilá A. E. je doposud matkou kojena. Střídavá péče se jeví jako velmi zatěžující pro děti tak útlého věku a za nevhodnější považoval jejich svěřeni do péče matky, na kterou byly doposud zvyklé, za současného stanovení pravidelného a širokého styku s otcem, aby si děti mohly na pobyt u něj zvykat a časem mohly být ve střídavé péči rodičů. Navíc matka je na rodičovské dovolené a má možnost se dětem celodenně věnovat, a to na rozdíl od pracovně vytíženého otce. Styk otce s dětmi soud upravil tak, jak byl fakticky realizován, tj. 2x až 3x týdně po kratší časový úsek, aby si děti mohly postupně přivykat na pobyt u otce ve velmi častém rozsahu, ovšem nikoliv pro děti zatěžujícím. Je také vhodné, aby děti vyrůstaly společně a vytvořily si silnou sourozeneckou vazbu. Při úvaze o výši výživného otce soud přihlédl k věku a potřebám dětí a možnostem rodičů, které shledal zejména u otce velmi vysoké, a přihlédl ke způsobu života, jakým byla rodina doposud zvyklá žít. Otec jen za soukromé cesty služebním

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dagmar Lapčiková

letadlem ročně vydá přes 270 000 Kč, létá jím během roku i bez rodiny na zahraniční dovolené. Rodiče užívali luxusní automobily, mimo jiné Ferrari, a bylo obvyklé, že matka utratila na potřeby dětí a běžný provoz domácnosti cca 150 000 Kč měsíčně, což lze hodnotit jako život v luxusu odpovídajícím majetkovým a výdělkovým poměrům otce. Majetkové poměry otce soud považoval za vysoce nadstandardní v rámci České republiky. Otec je sice pouze jednatelem společnosti XXXXX, tato však skrývá svou pravou vlastnickou strukturu za právnické osoby se sídlem mimo Evropskou unii. Na počátku řízení byl vlastníkem nezanedbatelného počtu nemovitostí v odhadované hodnotě přes 40 milionů Kč, které během řízení převedl na jiné osoby, což je však nepodstatné, neboť právo s nimi disponovat převodem nepozbyl s ohledem na jejich vložení do Nadace. Otec prostřednictvím různých obchodních společností ve světě disponuje větším majetkem, než může český soud dohledat a kvantifikovat. Je také otázkou, za jakou částku převedl obchodní podíl v anglické společnosti XXXXX XXXXX, v zemi se značným tržním potenciálem, když jen za 20% obchodní podíl v české společnosti XXXXX utržil okolo 184 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že děti dosud žily v rodině žijící v luxusu, není důvod, aby soud jejich životní úroveň uměle snižoval podle přání otce, aby „znaly cenu peněz“. Je spíše na místě zvažovat tvorbu úspor, neboť otci se nemusí v podnikání vždy dařit a pro děti je důležité zajištění jejich rozvoje do budoucna. Při určení výše výživného otce vyšel ze závěrů nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 650/15 a stanovil jej pro každé dítě na částku 90 000 Kč měsíčně, z níž částku 30 000 Kč měsíčně určil na běžnou spotřebu dětí k rukám matky, a částku 60 000 Kč měsíčně na dlouhodobé spoření. K otázce spoření soud uvedl, že lze předpokládat studium dětí na prestižních zahraničních školách, což se může týkat již středoškolského studia. Naspořená částka v době, kdy bude možno uvažovat o zahraničním studiu dětí, by měla být srovnatelná s částkami, které chtěl otec dětem poskytnout prostřednictvím své Nadace. Otec zahraniční studium dětí předpokládá, což vyplývá ze stanov Nadace. Při určení dluhu otce na výživném vycházel z toho, že placené od dubna 2018 matce byly určeny jednou polovinou pro každé z dětí, přičemž dluh snížil o Nadací hrazené náklady na bydlení (5 000 Kč měsíčně na každé z dětí) a u nezletilé A. dluh ještě snížil o platby za docházku do soukromé mateřské školy (dále jen „školkovné“). Jelikož otec má stejnou rodičovskou odpovědnost jako matka a měl by mít přesný přehled o tvorbě úspor dětí a jejich aktuální výši, uložil soud matce povinnost zasílat otci měsíčně výpisy z účtů dětí. Na návrh otce, aby plnění výživného bylo uskutečňováno prostřednictvím Nadace, soud nepřistoupil, neboť rodinný dům v XXXXX otec do Nadace vložil bez souhlasu matky, čímž vyvolal soudní spor. Otcovu nabídku tak nepovažoval za dostatečně seriózní z hlediska budoucích práv dětí, jejichž potřeby např. na zajištění studia budou lépe zajištěny tvorbou úspor než Nadací. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení odůvodnil § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), s tím, že pro přiznání této náhrady některému z účastníků neshledal důvody.

5. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal odvolání otec. V něm zejména uvedl, že nemá jak ověřit, zda matka i nadále nezletilou A. E. kojí. Děti jsou od malička na otce zvyklé, neboť dům v XXXXX užívali oba rodiče v době před rozchodem i po rozchodu. Otec pouze z důvodu snižování napětí a pokusu o záchranu vztahu akceptoval, že matka bude s dětmi více než on. Soudem stanovený rozsah styku povede pouze k tomu, že si děti od otce odvyknou, neboť matka již avizovala, že mu styk umožní pouze podle rozsudku. Poukázal na nezastupitelnost rolí obou rodičů při výchově dětí, které si na otce nemusí zvykat, naopak k němu mají pevný vztah a radují se, když jej vidí. Děti jsou bezproblémově schopny s otcem pobývat delší dobu, o čemž svědčí například několikadenní dovolené s nezletilou A.. Pokud bude moci styk realizovat pouze podle rozsudku, upnou se děti na matku, která bude mít hlavní slovo a otec bude pro děti v pozici pouhého kamaráda s nerovným postavením ve výchově. Navrhl svěřeni dětí do střídavé péče v kratších intervalech než týden – týden s tím, že pokud by byla nezletilá A. E. stále kojena, byla by s otcem pouze přes den, to vše do doby ukončení kojení, neboť poté by nic nebránilo zavedení stejného režimu pro obě děti. V řízení nebyla vyvrácena presumpce střídavé péče stanovená judikaturou, přičemž střídavá péče nemůže být vyloučena ani raným věkem dětí, pokud jsou jim oba rodiče schopni poskytnout řádnou péči. Soud staví otce do pozice, aby se rozhodl mezi prací

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dagmar Lapčiková

a osobní účastí na výchově dětí, z čehož preferuje to druhé. Nikdy neavizoval vysoké pracovní nasazení, které by se jakkoliv dotýkalo péče o děti. Sice založil velmi úspěšnou společnost XXXXX, tu však v roce 2013 prodal a do 21. 6. 2019 ji vedl z pozice jednatele, z níž byl ale uvedeného dne odvolán a nyní pracuje pouze na částečný úvazek jako projektový manažer, aby se mohl více věnovat dětem. Pokud jde o výživné, soud vyšel z předpokladů a spekulací, nikoliv z reálných faktů. Za finanční prostředky utržené za prodej společnosti XXXXX zakoupil nemovitosti a rodině umožnil žít v nadstandardně zařízeném velkém domě v XXXXX, umožnil rodině trávit zahraniční dovolené apod. Děti se rozhodl zabezpečit prostřednictvím Nadace, do níž vložil zakoupené nemovitosti, a podle stanov budou dětem proplaceny náklady na vzdělání až 500 000 Kč ročně s tím, že Nadace bude hradit veškeré koníčky, volnočasové aktivity a vytvoří jim úspory v částce 10 milionů Kč, jež jim budou vyplaceny ve 26 letech věku. Rozhodnutí o výživném ve výši 60 000 Kč měsíčně placeném na spořicí účty považuje za odporující zájmu dětí, neboť v 18ti letech obdrží nezletilá A. 10,1 miliónu Kč a A. E. 11,5 miliónu Kč, což je předčasné a nerozumné. Poukázal na to, že jeho současný příjem na pozici projektového manažera činí 55 000 Kč měsíčně hrubého, což je méně než polovina předchozího příjmu na pozici jednatele. Závěr soudu o letošním příjmu otce v rádech stamilionů Kč je spekulací bez důkazů, kterou je doslova šokován. Naprosto absurdní pak je závěr, že mohl prodat společnost XXXXX XXXXX za stovky miliónů Kč, neboť tato společnost byla a je prázdnou schránkou, která nikdy nepodnikala a pod XXXXX byla převedena z důvodu, že nedošlo k očekávanému Brexitu, na což se skupina XXXXX založením zmíněné společnosti připravovala. Pokud otec nabyt v minulých letech různé nemovitosti, tyto zakoupil z peněz utržených za prodej obchodního podílu ve společnosti XXXXX Spoření částky 60 000 Kč měsíčně otce zbavuje rodičovské odpovědnosti, neboť je jeho právem rozhodnout, jakým způsobem děti do budoucna finančně zabezpečí. Vycházejí z nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 650/15 dále uvedl, že jsou to rodiče a nikoliv stát, kdo je odpovědný za výchovu dětí a že naučit dítě hodnotě peněz a vštípit mu, že nic není zadarmo a „bez práce nejsou koláče“ je bezesporu významnou částí výchovy, které nemohou být rodiče státem zbavováni. Soud neuvedl jakýkoliv racionální argument na podporu tvrzení, že hrazení potřeb dětem Nadací by mohlo v budoucnu způsobit právní komplikace. Zmiňování užívání letadla je nepřipadné, neboť bylo vždy v majetku právnické osoby, a pokud jej otec někdy užíval, řádně za to na základě faktury zaplatil. Nesouhlasil ani s běžným výživným 30 000 Kč měsíčně, neboť náklady na bydlení a školkové hradí Nadace, proto by uvedená částka zbývala jen na ošacení, stravu, aktivity mimo těch hrazených Nadací a na dovolené dětí s matkou. Soudu též vytkl, že se nezabýval odůvodněnými potřebami dětí, které mají pouze dva a čtyři roky a jejich potřeby tomu odpovídají. Nerozumí tomu, zda má nyní matka z běžného výživného hradit školku nebo bydlení, jinými slovy soud stanovil pravidla tam, kde se rodiče dohodli, že bydlení i školku bude hradit Nadace. Nesouhlasil ani s výší dluhu na výživném, neboť celkem matce uhradil částku 701 000 Kč a soud počítal pouze s částkou 675 000 Kč. Otec Krajskému soudu v Brně (dále jen „odvolací soud“) navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k doplnění dokazování.

6. Matka ve vyjádření k odvolání rozporovala odvolací argumentaci otce a navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správného.
7. Opatrovník navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně v části svěřením dětí do péče matky a úpravě styku otce s dětmi, a pokud jde o výživné, jeho výši ponechal s ohledem na nepřehlednost důkazní situace na rozhodnutí odvolacího soudu.
8. Odvolací soud [§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“)] po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněnou osobou (§ 201 o. s. ř.), je přípustné (§ 201, § 202 a contrario o. s. ř.) a včasné (§ 204 o. s. ř.), přezkoumal v souladu s § 28 z. ř. s. rozsudek soudu prvního stupně, správnost skutkových zjištění a jejich právního posouzení, ve věci konal dne 18. 11. 2019 jiný soudní rok (§ 18 z. ř. s.) a dne 21. 11. 2019 jednání ve věci samé (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), při němž doplnil dokazování (§ 21 z. ř. s.), a dospěl k závěru, že odvolání otce není důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dagmar Lapčiková

9. Odvolací soud doplnil dokazování listinami, z nichž zjistil zejména následující skutečnosti:
10. Rodinný dům v obci XXXXX, jenž je součástí pozemku p. č. XXXXX v k.ú. XXXXX, je v katastru nemovitostí zapsán jako vlastnictví Nadace (výpis z katastru nemovitostí č. l. XXXXX, dohoda o vkladu nemovité věci do Nadace č. l. 609 - 612). Nadace byla založena otcem dne 8. 4. 2019, je zapsána u Ministerstva spravedlnosti Lichtenštejnského knížectví, doba jejího trvání je 25 let, beneficienty Nadace jsou nezletilé děti, matka a otec. Do Nadace má otec vložit residenční a komerční nemovitosti, konkrétně jsou zmíněny pozemky v k.ú. XXXXX p.č. XXXXX a p.č. XXXXX. Součástí posléze uvedeného pozemku je stavba XXXXX, rodinný dům, který jsou po dobu trvání Nadace oprávněni bezplatně užívat otec, matka a nezletilé děti, přičemž Nadace je povinna hradit základní platby za užívání domu. Druhou residenční nemovitostí má být bytová jednotka č. XXXXX v k.ú. XXXXX, kterou může bezplatně užívat otec a nezletilé děti. Účelem Nadace je podpora potomků zakladatele, krytích jejich životních nákladů a vzdělávacích potřeb, jakož i podpora rodiny v oblasti sportovní, kulturní a společenské. Na základě rozhodnutí správní rady Nadace je tato povinna uhradit každému dítěti částku do výše 500 000 Kč ročně na nákladech na vzdělání, koníčky, sportovní, kulturní a jiné volnočasové aktivity, a je oprávněna jim uhradit i jiné výdaje v souvislosti se stanovami a účelem Nadace. V případě studia mimo místo trvalého pobytu má každé dítě nárok na úhradu nákladů na bydlení do výše 500 000 Kč ročně. Cílem Nadace je rovněž tvorba úspor dětí, aby jim usnadnila samostatný rozvoj a start do další životní etapy, a za tímto účelem bude každému z dětí při dosažení 26. roku věku vyplacena částka 10 milionů Kč (výpis z obchodního rejstříku č. l. 380, stanovy Nadace č. l. 419 – 421, statut Nadace č. l. 428 – 436).
11. Rozhodnutím jediného společníka obchodní společnosti XXXXX při výkonu působnosti valné hromady byl otec ke dni 21. 6. 2019 odvolán z funkce jednatele této společnosti (notářský zápis č. l. 412 – 415). Dne 21. 6. 2019 byla mezi společnostmi XXXXX a otcem uzavřena pracovní smlouva pro druh práce „Business project Manager“ s pracovní dobou 30 hodin týdně a smluvní mzdou 50 000 Kč měsíčně (pracovní smlouva č. l. 416 – 418, dohoda o smluvní mzdě č. l. 418v.). Ke dni 28. 6. 2019 byl otec zapsán do obchodního rejstříku jako předseda dozorčí rady společnosti XXXXX (výpis z obchodního rejstříku č. l. 579 – 580).
12. Dne 14. 5. 2018 byla mezi společnostmi XXXXX jako prodávajícím a společnostmi XXXXX jako kupujícím uzavřena smlouva o převodu vlastnictví bytové jednotky č. XXXXX v k.ú. XXXXX za kupní cenu 13 100 000 Kč (kupní smlouva č. l. 539 – 543). Dne 30. 4. 2018 byla mezi manžely L. jako prodávajícími a společnostmi XXXXX jako kupujícími uzavřena smlouva o převodu bytové jednotky č. XXXXX v k.ú. XXXXX a o převodu spoluvlastnického podílu na jednotce č. XXXXX (garáž), a to za kupní cenu 6 000 000 Kč (kupní smlouva č. l. 345 – 549).
13. Od roku 2016 je otec uveřejňován časopisem Forbes v žebříčku nejbohatších Čechů; v roce 2016 byl na 58. místě s majetkem 2,5 miliardy Kč, v roce 2017 byl na 59. místě s majetkem 3 miliardy Kč, v roce 2018 byl na 64. místě s majetkem 3 miliardy Kč a v roce 2019 byl na 77. místě s majetkem 3 miliardy Kč (č. l. 560 – 570). Dne 31. 5. 2016 byl na adrese www.idnes.cz uveřejněn rozhovor s otcem s názvem „První e-shop bral jako přivýdělek ke studiu, dnes má miliardové obraty“, kde otec uvedl, že loňský obrat (tj. za rok 2015) společnosti XXXXX byl 4,5 miliardy Kč, že společnost má 700 zaměstnanců a také popisuje počátky, současnost i výhledy podnikání společnosti do budoucna (č. l. 555 – 556). Dne 7. 3. 2019 byl na adrese www.borovan.cz uveřejněn článek s názvem „Obchod s parfémami XXXXX v roce 2018 utržil přes 8 miliard“ s fotografií otce a popisem, že XXXXX ovládá miliardář M. Z., že obrat společnosti vzrostl na 8,4 miliardy korun, což je meziroční nárůst o 1,3 miliardy a že společnost působí ve 22 evropských zemích (č. l. 557). Dne 14. 4. 2018 byl na adrese www.ekonomickymagazin.cz uveřejněn článek s názvem „Do skupiny majitele Zásilkovny vstoupil strategický partner XXXXX“, v němž je citováno vyjádření otce k této investici a kde byl označen jako „zakladatel a šéf XXXXX“ (č. l. 558 – 559).

14. V účetních výkazech společnosti XXXXX XXXXX za roky 2017 a 2018 je uvedeno, že společnost nevykázala žádné příjmy ani výdaje a ostatní ekonomické údaje jsou buď nevyplněny, nebo je vyplněno číslo 0 (č. l. 322 – 427, č. l. 437 – 442).
15. Výši částek poukázaných otcem na účet matky v době od dubna 2018 do června 2019 odvolací soud zjistil z výpisu z účtu otce (č. l. 582 – 584), když součet částek činí 816 000 Kč; matka výši této částky potvrdila. Částky poukázané otcem matce v době od července 2019 do vydání tohoto rozsudku byly mezi rodiči nesporné, tzn. v červenci otec uhradil 60 000 Kč, v srpnu 60 000 Kč, v září 20 000 Kč a v říjnu 25 000 Kč (č. l. 575).
16. Dne 10. 8. 2019 otec poukázal na spořicí účty dětí u České spořitelny a.s., které na jejich jména založila matka, dvě částky po 60 000 Kč, a to v souladu s výroky II. a III. rozsudku soudu prvního stupně. Dne 9. 9. 2019 otec tyto částky z účtů dětí v hotovosti vybral (č. l. 461 – 462), a to na základě rodných listů dětí, čímž podle vyjádření České spořitelny a.s. prokázal, že je oprávněn s účty disponovat (č. l. 463). Dne 9. 9. 2019 otec vložil dvě částky po 60 000 Kč na jím zřízené spořicí účty dětí u Fio banky a.s. (č. l. 571, 572), což vysvětlil tak, že jsou lépe úročené a mají menší poplatky než spořicí účty založené matkou u České spořitelny a.s. (č. l. 575v).
17. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 5. 9. 2019, č. j. 32 C 45/2019-158, byla otci předběžným opatřením uložena povinnost počínaje měsícem září 2019 platit výživné matce (coby nerozvedené manželce) ve výši 60 000 Kč měsíčně (č. l. 550 – 551). Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 16. 7. 2019, č. j. 73 C 133/2019-10, byla otci předběžným opatřením uložena povinnost počínaje měsícem srpnem 2019 platit výživné zletilé dceři rodičů K. Z. ve výši 40 000 Kč měsíčně. Uvedené usnesení bylo změněno usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2019, č. j. 37 Co 226/2019-40, tak, že počínaje měsícem zářím 2019 je otec povinen platit zletilé Kristýně výživné ve výši 32 000 Kč měsíčně (č. l. 576a – 578).
18. Dne 5. 5. 2019 podala matka proti (mimo jiné) otci žalobu o určení, že bytová jednotka č. XXXXX v k.ú. XXXXX patří do společného jmění manželů – rodičů dětí, a dále se domáhala, aby žalovaným (s výjimkou čtvrtého žalovaného) byla předběžným opatřením uložena povinnost zdržet se nakládání s bytovou jednotkou. Věc je projednávána pod sp. zn. 42 C 99/2019 u Obvodního soudu pro Prahu 1, který návrhu matky na nařízení předběžného opatření vyhověl usnesením ze dne 16. 5. 2019, č. j. 42 C 99/2019-10, proti němuž podal otec odvolání. V odvolání uvedl, že bytová jednotka do společného jmění manželů nepatří, i když byla nabyta kupní smlouvou ze dne 3. 7. 2018 za trvání manželství, neboť otec kupní cenu uhradil z finančních prostředků ve svém výlučném vlastnictví, získaných před uzavřením manželství na základě smlouvy ze dne 16. 10. 2012 o převodu svého obchodního podílu ve společnosti XXXXX na společnost XXXXX (nyní s názvem XXXXX). Uvedl dále, že cena za převod obchodního podílu mu byla vyplácena postupně na základě jeho žádosti o úhradu části této ceny, a to z účtů společností XXXXX nebo XXXXX, které proto za otce uhradily kupní cenu jednotky v částce 37 milionů Kč. Uvedl též, že za celou dobu trvání manželství (uzavřeného dne 14. 2. 2015) měl příjem pouze za výkon funkce jednatele společnosti XXXXX v celkové výši 6 061 500 Kč, přičemž průměrná spotřeba rodiny činila okolo 150 000 Kč měsíčně, a proto nemohl na kupní cenu jednotky za trvání manželství zdaleka našetřit (žaloba č. l. 602 – 603, odvolání otce proti předběžnému opatření č. l. 552 – 554).
19. Matka, jako zástupce dětí, podala návrh na zahájení exekuce vůči otci k vymožení předběžně vykonatelného výživného dle napadeného rozsudku soudu prvního stupně. Exekuční řízení jsou vedena pod sp. zn. 081 EX 01311/19, sp. zn. 081 EX 01313/19, sp. zn. 081 EX 01314/19 a sp. zn. 081 EX 01312/19 soudním exekutorem JUDr. Marcellem Smékalem, který vydal exekuční příkazy postihující účty povinného, nemovitost povinného ve společného jmění manželů a pohledávky povinného za společností XXXXX (vyrozumění o zahájení exekuce č. l. 597 – 600, č. l. 605 – 608, č. l. 614 – 617, č. l. 619 – 622, sdělení soudního exekutora č. l. 601).
20. Nadace uhradila školkovné za září 2019 ve výši 18 110 Kč a za říjen 2019 až leden 2020 ve výši 74 560 Kč (faktury č. l. 628 – 628v., výpisy z účtu č. l. 626 – 627). Nezletilá A. docházela do Shodu s prvopisem potvrzuje: Dagmar Lapčíková

mateřské školy po celé posuzované období (od dubna 2018 dosud), nezletilá A. E. začala mateřskou školu navštěvovat až v měsíci září 2019. V době, kdy do mateřské školy docházela jen nezletilá A., hradila Nadace na školkovném částku 8 000 Kč měsíčně (tuto částku uvedl otec při účastnickém výslechu a matka ji nerozporovala). Nadace dále uhradila kurz plavání pro nezletilou A. (a její kamarádku) na období říjen 2019 až 7. 2. 2020 v celkové částce 6 060 Kč (faktura č. l. 625).

21. Výplata rodičovského příspěvku matce ve výši 11 500 Kč skončila měsícem říjnem 2019 (přehled dávek SSP č. l. 618). Lékařka MUDr. K. Š. matce e-mailem potvrdila, že nezletilá A. E. je stále kojena (č. l. 613).
22. Nejprve odvolací soud přezkoumal správnost výroku I. rozsudku soudu prvního stupně, jímž byly děti svěřeny do péče matky, a správnost souvisejícího výroku VII. rozsudku o stanovení rozsahu a pravidel styku otce s dětmi.
23. Skutková zjištění soudu prvního stupně vztahující se k otázce péče o děti, resp. styku s nimi, shledal odvolací soud zcela správnými, když soud prvního stupně provedl pečlivé zhodnocení všech provedených důkazů i tvrzení rodičů, a to jednotlivě i v jejich souhrnu. Odvolací soud se ztotožnil také s právním posouzením skutkových zjištění soudem prvního stupně, že v zájmu dětí je jejich svěřením do péče matky, a to za současného stanovení širokého styku dětí s otcem.
24. Zmíněný závěr soudu prvního stupně přitom plně ob stojí i ve světle situace panující v době po vydání napadeného rozsudku, kdy došlo k určitému rozšíření četnosti a délky kontaktů otce s dětmi, zejména s nezletilou A., na průměrně několik dní v týdnu (viz přehled styků otce na č. l. 513 – 518, který matka nerozporovala). Styk otce s dětmi nyní probíhá tak, že nezletilá A. u otce přespává, kdežto nezletilá A. E. prozatím nikoliv, neboť je matkou stále kojena. Z celkového obsahu spisu plyne, že vztahy mezi rodiči jsou poměrně narušené a na způsobu péče o děti se nedokáží shodnout; ostatně proto otec podal proti rozsudku soudu prvního stupně odvolání. I proto lze za významný pokrok směrem ke zlepšení vztahů rodičů považovat jejich dohodu, uzavřenou ústně u jiného soudního roku dne 18. 11. 2019, jejímž obsahem je souhlas otce se svěřením dětí do péče matky za současného stanovení širokého styku otce s dětmi, a to s nezletilou A. s přespáváním a s nezletilou A. E. prozatím bez něj. Tato dohoda odpovídá v případě nezletilé A. přibližně 40 % času tráveného s otcem oproti 60 % času tráveného s matkou, u nezletilé A. E. je poměr času vychýlen ještě více ve prospěch matky s ohledem na přespávání A. E. u ní. Rozsah dohodnutého styku otce s dětmi považuje odvolací soud za souladný s nejlepším zájmem dětí, jenž je představován jejich potřebou mít a rozvíjet vztahy s oběma rodiči, neboť případné narušení takového vztahu je jedním z nejzávažnějších následků rozpadu rodiny. V nejlepším zájmu dětí je ekvivalentní zapojení obou rodičů do života dětí, což rozsah dohodnutého styku otce s dětmi naplňuje. Rodiče sice dohodu o péči o děti a styku s nimi neuzavřeli v písemné formě (matka podpis dohody podmiňovala doplacením předběžně vykonatelného výživného otcem), není však rozumného důvodu tuto dohodu nerespektovat, neboť je souladná s nejlepšími zájmy dětí. Přihlédnout je také třeba k obecně platnému pravidlu, že rodiče zpravidla ochotněji dodržují mezi sebou uzavřenou dohodu než autoritativní rozhodnutí soudu. Požadavek otce na svěřením dětí do střídavé péče považuje tedy odvolací soud za překonaný tím, že se svěřením dětí do výlučné péče matky souhlasil. K tomu je nutno zdůraznit, že z hlediska zájmů dětí je důležitý dostatečný rozsah jejich styku s otcem tak, aby nedošlo k narušení vztahu k otci, a nikoliv formální pojmenování způsobu svěřením dětí do péče. Řečeno jinak, důležitější než lpění na formálním označení péče o děti jako střídavé či výlučné je ekvivalentní zapojení obou rodičů do života dětí, což je v posuzované věci naplněno. Svěřením do té které formy péče přitom nemá žádný vliv na práva a povinnosti rodičů plynoucí jim z rodičovské odpovědnosti, která náleží stejně jim oběma (§ 865 o. z.). Odvolací soud předpokládá, že po ukončení kojení nezletilé A. E. matkou dojde ke sjednocení režimu styku otce s touto nezletilou s režimem styku s nezletilou A., neboť (s výhradou změny okolností v budoucnu) není důvodu, aby i A. E. nemohla po ukončení kojení u otce přespávat. Jednotný režim bude ku prospěchu upevňování a zdravého rozvoje jejich sourozeneckých vazeb.

25. Odvolací soud tedy výrok I. rozsudku soudu prvního stupně o svěřeni dětí do péče matky jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.) a výrok VII. rozsudku o úpravě styku otce s dětmi změnil [§ 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř.] podle ústně uzavřené dohody rodičů o styku, jejíž obsah je souladný s nejlepšími zájmy dětí.
26. Odvolací soud ještě pokládá za potřebné vyjádřit se k úvaze matky sdělené v odvolacím řízení, že s ohledem na nehrazení výživného otcem jí nezbyde, než se s dětmi odstěhovat do svého domu ve XXXXX, kde bydlí její matka, jež by jí s péčí o děti pomohla. Matku je totiž nutno upozornit na to, že svěřeni dětí do její péče neznamená, že by mohla změnit bydliště dětí, aniž by se na tom s otcem dohodla. Určit místo bydliště dětí je právem obou rodičů vyplývajícím z rodičovské odpovědnosti a teprve nedohodnou-li se na místě bydliště dětí, musí se domáhat, aby o něm rozhodl soud (§ 858, § 877 o. z.). Pokud by matka změnila bydliště dětí bez souhlasu otce, jednala by nejen protiprávně, ale zejména proti nejlepšímu zájmu dětí, jenž spočívá v zachování častého kontaktu s otcem tak, jak má být realizován na základě tohoto rozsudku odvolacího soudu. Přestěhováním dětí do místa vzdáleného 225 km od bydliště otce by zjevně došlo nejen k narušení vztahu dětí s otcem, ale i k destabilizaci rodinných a sociálních vazeb dětí. Důvody matky pro změnu bydliště dětí nelze v tuto chvíli považovat za ospravedlnitelné, jelikož matka může komfortně s dětmi bydlet v domě v XXXXX, náklady na bydlení i školkovné hradí Nadace, otec alespoň částečně výživné hradí a matka od něj za poslední dobu (od dubna 2018) obdržela nemalou částku 981 000 Kč. Tyto závěry činí odvolací soud v zájmu předcházení sporu rodičů o bydliště dětí, samozřejmě je však vyslovuje s výhradou změny okolností v budoucnu.
27. K otázce výchovy dětí ještě odvolací soud rodičům naléhavě připomíná, že jejich chování bude pro děti vzorem při navazování mezilidských vztahů v dětství, dospívání i dospělosti. Je v bytostném zájmu zdravého duševního vývoje dětí, aby rodiče pro ně byli pozitivními vzory a dokázali jim, že jsou schopni být slušnými a spolupracujícími rodiči a že všechny neshody se řeší v první řadě dohodou. Obdobně jako Ústavní soud v usnesení sp. zn. IV. ÚS 582/15 odvolací soud uvádí, že rodiče musí po vzájemné dohodě umožnit dětem co nejširší kontakt s oběma rodiči, neboť žádný soud nemůže svým obecným výrokem zajistit bezproblémové fungování rodinných vztahů. Vývoji dětí především nijak neprospívá spor rodičů, do něhož jsou nepochybně zataženy, a který bez dobré vůle rodičů fakticky nikdy nemůže být zcela uspokojivě vyřešen orgány státu.
28. Dále se odvolací soud zabýval přezkumem správnosti výroků II. a III. rozsudku soudu prvního stupně o určení výživného otci.
29. Pokud jde o skutkovou stránku věci, tj. o zjištění schopností, možností a majetkových poměrů rodičů, provedl soud prvního stupně velmi podrobné dokazování, všechny důkazy přesvědčivě a jasně vyhodnotil a vyvodil z nich správná skutková zjištění a na něj navazující skutkový závěr. Jeho podstata spočívá v tom, že zatímco příjem matky je představován jen rodičovským příspěvkem a vlastní pouze rodinný dům ve XXXXX a několik pozemků v okolí, tak příjmové a majetkové poměry otce jsou vysoce nadstandardní. Na správnosti tohoto závěru nemůže ničeho změnit ani (jediná důvodná) odvolací námitka otce, že nebylo prokázáno, že by za převod obchodního podílu ve společnosti XXXXX XXXXX se sídlem ve Velké Británii získal nějaké plnění. K této dílčí otázce však lze poznamenat, že soud prvního stupně s žádnou konkrétní částkou utrženou otcem za převod obchodního podílu nekalkuloval, pouze vyslovil řečnickou otázku, za jakou asi částku tento obchodní podíl převedl.
30. Otec sice opakovaně zdůrazňuje, že v době po roce 2012, kdy převedl zbývající část svého obchodního podílu ve společnosti XXXXX, neměl a nemá jiné příjmy, než ty uvedené v daňových příznáních (odměna za výkon funkce jednatele společnosti XXXXX); po odvolání z funkce jednatele v červnu 2019 pobírá již jen mzdu z pracovního poměru. V odvolacím řízení však vyšlo

najevo, že toto tvrzení není pravdivé. V řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 (odst. 18 odůvodnění) totiž otec uvedl, že za něj společnost XXXXX, resp. XXXXX, v roce 2018 zaplatila částku 37 milionů Kč jako kupní cenu bytové jednotky v Praze, kterou nabyl do svého vlastnictví. Uvedená částka měla být podle otce částí (dosud zcela neuhrazené) ceny za zmíněný převod obchodního podílu ve společnosti XXXXX, o jejíž vyplacení (pozn.: po šesti letech od převodu!) požádal. Obdržení tohoto plnění podporuje závěr odvolacího soudu, který jej činí s pravděpodobností hraničící s jistotou, že majetkové angažmá otce ve společnosti XXXXX převodem obchodního podílu neskončilo, ale že tuto společnost stále vlastní (ovládá). Činí tak prostřednictvím společností, které svou vlastnickou strukturu skrývají za právníckými osobami se sídlem mimo Českou republiku (XXXXX se sídlem na Kypru), resp. se sídlem v tzv. daňových rájích v Panamě a na Seychelách, kde mají svá sídla společnosti vlastnící společnost XXXXX. Detailní odkrytí vlastnické struktury společnosti XXXXX však přesahuje možnosti soudu i potřeby tohoto řízení. Podstatné je, že majetek společnosti XXXXX (stále rostoucí obrát činil za rok 2018 částku 8,4 miliardy korun; sám otec ji označuje za velmi úspěšnou) a jí generovaný zisk lze v širším slova smyslu považovat za disponibilní majetek otce.

31. Závěr, že otec nebyl (do odvolání z funkce jednatele v červnu roku 2019) „řadovým“ jednatelem společnosti XXXXX, ale že mezi ním a touto společností existuje majetkové propojení, je podporován řadou dalších indicií, na něž správně poukázal již soud prvního stupně. Jednak Česká spořitelna a.s. vede otce jako osobu s rozhodujícím vlivem ve společnosti XXXXX i XXXXX, a to ve smyslu § 4 odst. 4 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Dále majetkovému propojení nasvědčuje soudem prvního stupně zmiňovaný „souhlas manželky“ (odst. 21 jeho odůvodnění), který otec předložil matce k podpisu za účelem jejího souhlasu s avalováním vlastní blankosměnky otcem a s uzavřením dohody o směnečném vyplňovacím právu otce k zajištění úvěru společnosti XXXXX a XXXXX ve výši 1,1 miliardy Kč. Předložení této listiny matce otec nijak nerozporoval, a i když není zřejmé, kdy přesně k tomu došlo, je s ohledem na její název zjevné, že to muselo být po uzavření manželství rodičů (tj. po dni 14. 2. 2015), přičemž otec převedl obchodní podíl ve společnosti XXXXX na společnost XXXXX již v roce 2012. Pokud by mezi společnostmi XXXXX a otcem neexistovalo žádné majetkové propojení, nedávalo by smysl, aby otec zajišťoval její úvěr v obrovské výši 1,1 miliardy Kč.
32. Majetkové propojení otce a společnosti XXXXX podporuje i tvrzení otce v odvolání (č. l. 408), že v březnu 2019 převedl svůj 100% obchodní podíl ve společnosti XXXXX XXXXX na společnost XXXXX, která mu předtím poskytla základní kapitál k založení XXXXX XXXXX. Pokud by mezi otcem a společností XXXXX neexistovalo majetkové propojení, proč by společnost XXXXX (vlastník XXXXX) poskytla otcovi finanční prostředky k založení XXXXX XXXXX? Majetkovému propojení nasvědčuje též to, že ačkoliv byl otec v červnu 2019 společností XXXXX odvolán z funkce jednatele, byl týden poté zapsán do obchodního rejstříku jako předseda dozorčí rady společnosti XXXXX, která do té doby neměla dozorčí radu vůbec zřízenou. Bez existence majetkového propojení by nedávalo smysl ani bydlení otce v luxusním bytě v k.ú. XXXXX (kupní cena činila celkem 19 100 000 Kč - jde o dvě spojené bytové jednotky), který zakoupila společnost XXXXX., jímž jediným společníkem je společnost XXXXX (vlastník XXXXX). Otec sice uváděl, že za užívání bytu platí nájemné 1 500 euro měsíčně, to ovšem nekoresponduje s jeho tvrzením, že od června 2019 má příjem pouze 50 000 Kč hrubého měsíčně a prakticky celá mzda je exekučně postižena (absencí dostatečného příjmu odůvodňoval i neplacení předběžně vykonatelných výživných pro nezletilé děti, zletilou K. i matku). Majetkovému propojení nasvědčuje i název letadla, které otec používal ke služebním i soukromým cestám v době dávno po prodeji obchodního podílu v roce 2012 a jež obsahuje slovo „A.“, což je křestní jméno otcovy starší dcery. Nepřehlédnutelné je i spojování otce se společností XXXXX v množství článků na internetu v době dávno po roce 2012; odvolací soud z nich přitom vybral jen vzorek. Otec je v těchto člancích označován nejen jako zakladatel společnosti, ale i jako její „šéf“ a „majitel“. Proti

takovému označování se otec nikdy neohradil, stejně tak jako proti uveřejňování časopisem Forbes v žebříčku nejbohatších Čechů počínaje rokem 2016 doposud. Poprvé se otec proti uveřejnění v žebříčku ohradil až po zahájení tohoto řízení, kdy na něj upozornila matka, přičemž ani dopis zástupce otce redaktorovi časopisu Forbes z ledna 2019 nelze za vskutku vážné ohrazení se považovat.

33. I kdyby však nebyl závěr odvolacího soudu o tom, že otec je faktickým vlastníkem společnosti XXXXX správný, jsou i tak dány důvody pro závěr o vysoce nadstandardních majetkových poměrech otce, jež odůvodňují i stanovení nadstandardního výživného. Jak totiž správně uvedl již soud prvního stupně, otec byl ještě na počátku řízení vlastníkem několika nemovitostí v odhadované hodnotě řádově desítek milionů Kč; jen kupní cena bytové jednotky v Praze činila 37 milionů Kč. Vlastníkem nemovitostí však již není, neboť je vložil do majetku Nadace, jejímž je zakladatelem. Formálně vzato je sice vlastníkem nemovitostí Nadace, z pohledu posouzení majetkových poměrů otce a jeho možností platit výživné je však třeba v širším slova smyslu za jejich vlastníka stále považovat otce. Řčeno jinak, vložení nemovitostí do majetku Nadace nevedlo ke zhoršení majetkových poměrů otce, nota bene pokud účelem Nadace je hrazení různých nákladů dětem a tvorba úspor, a pokud majetek vložený do Nadace má sloužit k plnění vyživovací povinnosti podle představ otce. Nelze též přehlédnout tvrzení otce, že do pořízení nemovitostí investoval 110 milionů Kč (jeho závěrečný návrh č. l. 346v.), což znamená, že pokud za převod obchodního podílu obdržel bezmála 185 milionů Kč, tak i při zohlednění vysoce nadstandardní spotřeby rodiny mu stále muselo zbýt několik desítek milionů Kč.
34. Při posouzení majetkových poměrů otce a jeho možností platit výživné nelze přehlédnout ani nadstandardní způsob života otce, jenž se projevoval a projevuje užíváním soukromého letadla, trávením luxusních dovolených v zahraničí, na které otec (a v dřívější době i celá jeho rodina) cestoval právě tímto letadlem, jakož i užíváním luxusních automobilů jako Ferrari nebo Maserati. Také poměry rodiny v době do zrušení rodinné domácnosti lze považovat za vysoce nadstandardní, čemuž odpovídá nejen používání soukromého letadla k dovoleným a útrata matky na potřeby dětí a běžný provoz domácnosti okolo 150 000 Kč měsíčně, ale i tvrzení otce, že do záchrany vztahu v poslední době investoval 1 milion Kč na luxusní dovolené. Otec sice uváděl, že za užívání letadla i automobilů řádně hradil náklady na základě vystavených faktur, toto však nijak nedoložil. Na druhé straně odvolací soud předložení příslušných dokladů ani od otce nepožadoval, neboť nelze odhlédnout od výše popsání závěru o majetkovém propojení otce a společnosti XXXXX
35. Pokud jde o právní posouzení otázky výživného soudem prvního stupně, shledal jej odvolací soud zcela správným. Byly splněny zákonné podmínky pro soudní rozhodnutí o výživném, neboť rodiče spolu nežijí a o plnění vyživovací povinnosti k dětem se nedohodli. Otec je povinen platit výživné od měsíce dubna 2018, byť spolu rodiče nežijí již od září 2016, neboť až do března 2018 matka mohla disponovat s platební kartou otce, kterou hradila náklady na děti a domácnost ve výši až 150 000 Kč měsíčně. Odvolací soud se plně ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že možnostem, schopnostem a majetkovým poměrům rodičů, jakož i odůvodněným potřebám dětí, odpovídá výživné otce ve výši 90 000 Kč měsíčně pro každé dítě.
36. Soud prvního stupně zcela přiléhavě dané věci zdůraznil, že životní úroveň rodičů a dětí má být v zásadě stejná a že toto pravidlo se při určení výše výživného uplatní přednostně před hlediskem odůvodněných potřeb dětí. Svá skutková zjištění soud prvního stupně citlivě vyhodnotil pohledem nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 650/15, z něhož vyplývá, že rodiči s nadstandardními příjmy by mělo být stanoveno i nadstandardně vysoké výživné, ale že výše výživného má mít určité hranice, aby dítě naučila hodnotě peněz a vstúpila mu, že nic není zadarmo. Ve zmíněném nálezu je též uvedeno, že smyslem právní úpravy výživného je zajistit dítěti srovnatelné podmínky s těmi, jaké by mělo, kdyby rodiče žili spolu a řádně se o dítě starali. To v posuzované věci znamená, že při určení výživného otci je nutno vyjít z toho, že rodina byla v době společného soužití zvyklá žít vysoce nadstandardním způsobem života a nebýt jejího rozpadu, bylo by tomu tak nepochybně i

nadále. Pokud pak jde o dobu od zániku rodinné domácnosti doposud, není důvodná argumentace otce, že děti tak nízkého věku nejsou schopny spotřebovat výživné stanovené soudem prvního stupně, neboť je nutno aplikovat zákonem vyjádřené pravidlo, že hledisku odůvodněných potřeb dětí předchází zajištění jejich zásadně stejné životní úrovně s rodiči. Přitom životní úroveň otce je i po zániku rodinné domácnosti vysoce nadstandardní, jak bylo popsáno výše. Právě životní úroveň (dříve celé) rodiny a nyní otce samotného, ve spojení s vysoce nadstandardními majetkovými poměry otce, plně odůvodňuje stanovení nadstandardního výživného otci ve výši 90 000 Kč měsíčně pro každé dítě. Zohlednit bylo třeba i velmi nízký příjem matky ve formě rodičovského příspěvku, na který navíc ztratila nárok v době těsně předcházející vydání tohoto rozsudku. Přitom s ohledem na péči o nezletilou A. E., kterou dosud kojí, prozatím po matce nelze požadovat, aby si našla plnohodnotné zaměstnání.

37. Otec zdůrazňoval, že je jeho právem rozhodnout, jakým způsobem děti finančně zabezpečí, že takto již činí a do budoucna hodlá činit prostřednictvím jím založené Nadace, která bude dětem průběžně proplácet náklady na vzdělávání i volnočasové aktivity a ve 26 letech jim každému vyplatí částku 10 milionů Kč. Jakkoliv odvolací soud otcovu myšlenku Nadace obecně oceňuje jako pro děti prospěšnou, shodně se soudem prvního stupně však na plnění vyživovací povinnosti otcem prostřednictvím Nadace nepřistoupil, a to z několika důvodů.
38. Otec především přehlíží, že zajištění potřeb dětí prostřednictvím Nadace by bylo možno akceptovat snad jen v případě, pokud by mezi rodiči v tomto ohledu nebyly žádné spory a na přiměřeném výživném by se dohodli. K tomu však nedošlo a tak musí otec přijmout, že o výživném rozhodne soud v souladu s českým právním řádem, formou pro děti jistého právního instrumentu v podobě vykonatelného rozsudku soudu. Dále jde o to, že pokud by Nadace dětem odmítla příslušné plnění poskytnout, což nelze nikdy absolutně vyloučit, bylo by pro děti právně složité se takového plnění domoci v cizí zemi, navíc nacházející se mimo Evropskou unii; takový stav nejistoty by nebyl v zájmu dětí. V úvahu je třeba vzít také to, že ohledně dvou nemovitostí vložených do Nadace probíhá soudní řízení o určení vlastnictví k nim, a to na základě žalob matky, které by v případě jejich úspěšnosti znamenaly „vyvedení“ nemovitostí z majetku Nadace. Zvláště markantní je to u vysoce hodnotné bytové jednotky v k.ú. XXXXX za kupní cenu 37 milionů Kč, ohledně které se matka domáhá určení, že náleží do společného jmění manželů; při jeho vypořádání by pak měla nárok na svůj díl. Přejít mlčením nelze ani jednání otce (dokládající jeho představu, že plnění vyživovací povinnosti má mít v rukou on a nikoliv soud), který bez souhlasu soudu (tj. neoprávněně) vybral částky 2 x 60 000 Kč ze spořicíh účtů dětí, aby tyto částky následně vložil na spořicí účty u jiné banky, které považuje za výhodnější. K problematice Nadace lze shrnout, že její existenci odvolací soud zohlednil pouze dvěma způsoby. Jednak vzal v úvahu výši stanovami předvídaných plnění ve prospěch dětí, jež použil jako vodítko při určení výše výživného otci, zejména jeho spořicí složky, a dále o částky Nadací již poskytnutých plnění ve prospěch dětí snížil otci dluh na výživném.
39. A teď již k samotné výši výživného otce. Jak již bylo uvedeno, odvolací soud plně souhlasí s výživným určeným soudem prvního stupně otci na částku 90 000 Kč měsíčně pro každé dítě, neboť odpovídá zákonným kritériím pro určování výživného. Na správnosti úvah soudu prvního stupně, jimiž byl při určení výše výživného veden, ničeho nemění ani to, že odvolací soud poupravil poměr mezi výživným hrazeným otcem k rukám matky a určeným ke krytí běžných potřeb dětí (tzv. „běžné výživné“) na straně jedné, a výživným určeným k tvorbě úspor dětí a placeným na jejich spořicí účty na straně druhé. I odvolací soud má za to, že částka běžného výživného 30 000 Kč měsíčně pro každé dítě poskytne matce dostatečné finanční prostředky k zajištění toho, aby se podmínky dětí alespoň přiblížily těm, které by měly v případě, kdyby se rodina nerozpadla. Z částky 30 000 Kč měsíčně by matka měla být schopna pokrýt nejen samozřejmé nároky dětí na stravování či ošacení, ale i náklady na bydlení (ty v současné době činí poměrně vysokou částku 5 000 Kč měsíčně na každé z dětí, což ovšem odpovídá vysoce nadstandardnímu komfortu bydlení) a na atraktivní trávení volného času a dovolených s dětmi blížící se kvalitě, na jakou byla rodina zvyklá

v minulosti, resp. jak dovolené tráví otec nyní. Odvolací soud zmíněnou částku 30 000 Kč měsíčně zvýšil na částku 40 000 Kč měsíčně, z níž částka 10 000 Kč měsíčně bude matce sloužit k hrazení školkovného počínaje tímto školním rokem 2019/2020 (cca 9 000 Kč měsíčně na každé z dětí, přičemž je nutno počítat s určitou rezervou pro přepokládaný růst školkovného v budoucnu). K tomu je třeba zdůraznit, že děti byly svěřeny do péče matky, jež by proto měla zajišťovat a hradit běžné potřeby dětí, mezi které je nutno zařadit i školkovné. Jeho výše je sice nemalá, ovšem odpovídá navštěvování soukromé mateřské školy zajištěné otcem, což matka akceptovala.

40. Vysoce nadstandardní majetkové poměry otce odůvodňují, aby vyživovací povinnost plnil i tvorbou úspor dětem (§ 917 o. z.), přičemž za přiměřenou výši této spořicí složky výživného považuje odvolací soud částku 50 000 Kč měsíčně pro každé dítě. Naspořená částka by měla dětem v budoucnu umožnit kvalitní studium a pořízení startovního bydlení. Za studium, pro které by bylo možno naspořené peníze (se souhlasem soudu) vybrat, lze považovat zejména studium dětí na zahraničních školách, což ostatně otec ve stanovách Nadace předpokládá. Při stanovení spořicí složky výživného odvolací soud zohlednil výši částek, jimiž otec předpokládal zajistit vzdělání a budoucí bydlení svým dětem prostřednictvím Nadace. Otcem předpokládané částky pak porovnal s maximální částkou, která by byla dětem vyplacena k 18. roku věku (to samozřejmě v případě, že v budoucnu nedojde ke změně poměrů na straně dětí či rodičů, odůvodňující změnu výživného). Vycházejí ze spořicí složky výživného 50 000 Kč měsíčně je zřejmé, že nezletilé A. by byla k 18. roku věku vyplacena částka 9 050 000 Kč a nezletilé A. E. pak částka 10 400 000 Kč. Lze ovšem důvodně předpokládat, že z uvedených částek bude do 18. roku věku dětí část úspor vyčerpána, neboť studium dětí v zahraničí bývá poměrně běžné již počínaje 15. rokem věku. Zmíněné částky se sice nyní mohou zdát vysoké, jejich výši však relativizuje skutečnost, že do dosažení zletilosti zbývá nezletilé A. téměř 14 let a nezletilé A. E. dokonce 16 let. Odhlédnout v této souvislosti nelze ani od každoročního znehodnocování hodnoty peněz inflací a od setrvalého nárůstu cen bytů, který inflaci výrazně převyšuje.
41. Otec namítal, že vyplacení soudem stanovených naspořených částek v 18. roce věku dětí bude pro ně bezpracným příjmem, který si zaslouží jen tím, že jsou děti otce, přitom však přehlídá, že ke zcela shodné situaci by došlo i v případě výplaty částky 10 milionů Kč Nadačí ve 26. roku věku dětí. Namítal-li otec, že tvorbu úspor dětem mu není možno stanovit také proto, že dosud dětem nespořil, tak si vlastně protirečí, neboť soudy otci uložily v principu totéž, k čemu se dobrovolně zavázal prostřednictvím Nadace. Otec se brání soudnímu uložení povinnosti k tvorbě úspor proto, že má o způsobu zajištění potřeb dětí vlastní představy. S nimi však matka nesouhlasí, a proto otec může své představy realizovat jen dobrovolně, souběžně s plněním povinností uložených mu tímto rozsudkem.
42. Odvolací soud tedy, s ohledem na vše výše uvedené a za užití § 220 odst. 1 písm. a), b) o. s. ř., výroky II. a III. rozsudku soudu prvního stupně změnil, ovšem jen tak, že v rámci celkového výživného 90 000 Kč měsíčně stanoveného soudem prvního stupně navýšil běžné výživné o částku 10 000 Kč měsíčně (z částky 30 000 Kč na 40 000 Kč měsíčně; u nezletilé A. tak učinil za celé období a u nezletilé A. E. až počínaje měsícem zářím 2019, kdy začala navštěvovat mateřskou školu), a současně o tutéž částku 10 000 Kč měsíčně snížil spořicí složku výživného (z částky 60 000 Kč na 50 000 Kč měsíčně).
43. Na rozhodnutí soudu prvního stupně o spořicí složce výživného navazuje výrok VI. jeho rozsudku, jímž matce uložil povinnost měsíčně předávat otci výpisy ze spořicích účtů. Tento výrok odvolací soud jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.), když uložení této povinnosti matce má základ v tom, že výživné zaplacené otcem na spořicí účty dětí se stává jejich vlastnictvím (§ 917 věta první za středníkem o. z.) a že právo a povinnost spravovat jmění dětí je součástí rodičovské odpovědnosti (§ 858 o. z.), která náleží stejně oběma rodičům (§ 865 o. z.). Jelikož ve smluvním vztahu k bance je matka, která spořicí účty založila a má tedy přístup k výpisům z účtů, bude

povinna je poskytovat otci, aby měl přehled o tom, zda a jak je s výživným nakládáno, a jaká je jeho naspořená výše.

44. Dále se odvolací soud zabýval správností výroků IV. a V. rozsudku, jimiž soud prvního stupně rozhodl o povinnosti otce zaplatit dlužné výživné. Odvolací soud tyto výroky změnil [§ 220 odst. 1 písm. a), b) o. s. ř.], a to jednak kvůli času uplynulému od vydání rozsudku soudu prvního stupně, v němž dluh dále narostl, dále kvůli změně poměru běžného výživného a jeho spořicí složky k celkovému výživnému, jakož i proto, že odvolací soud vyšel z poněkud jiných částek otcem uhrazeného výživného a jiných „zápočtů“ otcem poskytnutých plnění na dlužné výživné.
45. Nejprve bylo třeba vyjasnit, jaké částky výživného pro nezletilé děti otec za dobu od dubna 2018 do vydání tohoto rozsudku odvolacího soudu uhradil, když v této otázce vznikl mezi rodiči spor ohledně období od dubna 2018 do června 2019. Za toto období otec poukázal na účet matky v mnoha platbách celkem částku 816 000 Kč, přičemž tvrdil, že částky byly určeny rovným dílem pro všechny vyživované osoby, tj. pro matku, nezletilé A. a A. E. a zletilou K.. Naproti tomu matka uváděla (č. l. 631), že takto lze „rozpočítat“ uhrazené částky jen u týdenních plateb výživného po 12 500 Kč, kdy otec ve zprávách pro příjemce uváděl, že jde o výživné pro čtyři uvedené osoby; v případě ostatních plateb se podle matky vůbec nejednalo o placení výživného. Odvolací soud v tomto směru vyšel z tvrzení otce v odvolacím řízení, že všechny platby byly určeny na výživu oněch čtyř členů domácnosti. Tento závěr je podporován i tím, že u 13ti plateb (v době od 5. 9. 2018 do 10. 12. 2018) otec výslovně uvedl, že jde o výživné pro uvedené čtyři osoby, a odvolací soud zohlednil i obsah výpovědí rodičů u prvního jednání soudu prvního stupně. V úvahu bylo třeba také vzít přehled matkou tvrzených výdajů na domácnost v podání na č. l. 631, kde je zřejmé, že platby přijaté od otce spotřebovávala na domácnost i potřeby všech dětí (potraviny, oblečení). Pro posouzení toho, jaký dluh otec danou platbou hradil, je rozhodující jeho vůle, a nikoliv názor matky. Jestliže tedy otec zaplatil za období od dubna 2018 do června 2019 matce částku 816 000 Kč a za období od července 2019 do vydání tohoto rozsudku ještě částku 165 000 Kč, zaplatil matce celkem částku 981 000 Kč. Z této částky na každé nezletilé dítě připadá $\frac{1}{4}$, tj. částka 245 250 Kč.
46. Pokud jde o dluh otce na běžném výživném, měl pro nezletilou A. zaplatit za období od dubna 2018 do listopadu 2019 celkem částku 800 000 Kč (20 měsíců x 40 000 Kč měsíčně). Za plnění výživného otcem odvolací soud považoval platby v celkové částce 509 750 Kč, jež sestává z částky 245 250 Kč uhrazené převodem na účet matky, a částek uhrazených Nadací za školkovně (163 000 Kč), kroužek plavání (1 500 Kč) a náklady na bydlení v domě (100 000 Kč). Na školkovně byla uhrazena částka celkem 163 000 Kč, přičemž za období od dubna 2018 do srpna 2019, kdy mateřskou školu navštěvovala pouze nezletilá A., bylo vycházeno za částky 8 000 Kč měsíčně (17 měsíců x 8 000 Kč = 136 000 Kč), kterou otec uvedl u soudu prvního stupně a matka ji nerozporovala. Od září 2019 již mateřskou školu navštěvují obě děti, výše školkovného je známa z předložených faktur a činí na obě děti 18 000 Kč měsíčně, proto byla pro nezletilou A. započtena poloviční částka 9 000 Kč, a to za dobu od září do listopadu 2019 (3 měsíce x 9 000 Kč = 27 000 Kč). Na kroužek plavání bylo uhrazeno 1 500 Kč za říjen a listopad 2019. Náklady na bydlení činí měsíčně částku 20 000 Kč, tedy 5 000 Kč měsíčně pro každou ze čtyř osob obývajících dům (20 měsíců x 5 000 Kč = 100 000 Kč). Lze shrnout, že otec měl na výživném pro nezletilou A. uhradit za období od dubna 2018 do listopadu 2019 celkem částku 800 000 Kč a uhradil pouze částku 509 750 Kč, proto dluh otce na běžném výživném za uvedené období činí pro tuto nezletilou částku 290 250 Kč.
47. Pokud jde o dluh otce na běžném výživném pro nezletilou A. E., měl zaplatit za období od dubna 2018 do listopadu 2019 celkem částku 630 000 Kč, jež sestává z částky 510 000 Kč za období od dubna 2018 do srpna 2019 (17 měsíců x 30 000 Kč měsíčně) a částky 120 000 Kč za období od září do listopadu 2019 (3 měsíce x 40 000 Kč měsíčně). Za plnění výživného otcem odvolací soud považoval platby v celkové částce 372 250 Kč, jež sestává z částky 245 250 Kč uhrazené převodem

na účet matky a částek uhrazených Nadací za školkovné (27 000 Kč) a náklady na bydlení v domě (100 000 Kč). Školkovné byla uhrazeno za období od září do listopadu roku 2019 po 9 000 Kč měsíčně (3 x 9 000 Kč = 27 000 Kč), přičemž výše školkovného činí na obě děti 18 000 Kč měsíčně, proto byla pro nezletilou A. E. započtena poloviční částka 9 000 Kč. Náklady na bydlení činí měsíčně částku 20 000 Kč, tedy 5 000 Kč měsíčně pro každou ze čtyř osob obývajících dům (20 měsíců x 5 000 Kč = 100 000 Kč). Lze shrnout, že otec měl na výživném pro nezletilou A. E. uhradit za období od dubna 2018 do listopadu 2019 celkem částku 630 000 Kč a uhradil pouze částku 372 250 Kč, proto dluh otce na běžném výživném za uvedené období činí pro tuto nezletilou částku 257 750 Kč.

48. Na spořicí složce výživného, která činí pro každé dítě částku 50 000 Kč měsíčně, otec dluží za období od dubna 2018 až listopadu 2019 pro každé dítě částku 1 000 000 Kč (20 měsíců x 50 000 Kč = 1 000 000 Kč).
49. Dluh na běžném výživném odvolací soud uložil otci zaplatit do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, neboť tohoto výživného se mělo dětem dostat již v minulosti a jde o výživné pro krytí jejich běžných potřeb. Dluh na spořicí složce výživného pak odvolací soud uložil otci zaplatit v delší lhůtě šesti měsíců od právní moci rozsudku, kterou považuje za přiměřenou výši dluhu, poměrům otce a skutečnosti, že naspořenou složku výživného děti v nejbližší době zřejmě potřebovat nebudou.
50. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil, proto v souladu s § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. rozhodl o náhradě nákladů řízení účastníků u soudu prvního stupně i u soudu odvolacího, a to tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, jelikož okolnosti případu přiznání této náhrady neodůvodňují (23 z. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, řádně a včas, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Výkon rozhodnutí o úpravě styku s nezletilým dítětem nařídí soud uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o úpravě styku s ním. Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč. Pokuty připadají státu a soud eviduje částku vymožených pokut (§ 502 z. ř. s.).

Je-li to účelné, může soud

a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o úpravě styku s ním, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin,

b) nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, stanovit plán navykacího režimu (dále jen „plán“), je-li to v zájmu dítěte; plán se stanoví tak, aby byl umožněn postupný kontakt dítěte s osobou oprávněnou ke styku s ním; soud zpravidla před stanovením plánu opatří odborné vyjádření o vhodnosti, obsahu, rozsahu a době trvání; výkonem kontroly plnění plánu soud pověří vhodnou osobou nebo zařízením, neprovádí-li soud výkon kontroly přímo,

- c) rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí,
- d) nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Shledá-li soud porušování plánu některým z účastníků, které má vliv na účel navykacího režimu, nebo dospěje-li k závěru, že navykací režim neplní svůj účel, plán zruší a přistoupí k výkonu rozhodnutí podle § 504 (§ 503 z. ř. s.).

Zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 z. ř. s. bezvýsledný nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu. Výkon rozhodnutí odnětím dítěte a jeho předání tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu, lze podle věty první nařídít jen ve výjimečných případech. Rozhodnutí, kterým byl výkon rozhodnutí o odnětí dítěte nařízen, se doručuje povinnému až při provedení výkonu (§ 504 z. ř. s.).

Brno 28. listopadu 2019

JUDr. Dušan Schinzel, v. r.
předseda senátu